

סתרי תורה

ויצל לוט מצוער וגו', מגו הורמנותא דמלכא, אתפרשא
מסטרא דימינא חד התוכא דקטורא דגולפא מתדבקא
בגו התופא דדחבא מסטרא דשמאלא בגו מסאבו (דיצריה)
(ג"א ודייריה) ואתעביד דקטורא חדא דאילנא.

כד בעא יצחק לאתערא בעלמא, בתוקפיה דדינא קשיא
אתתקף ופריש דרגין מקיומיהו, ואתתקף אברהם
ופריש ההוא דקטורא חדא דאילנא מגו ההוא מסאבו.
ההוא נחש קדמא עאל באנביה דההוא אילנא, ואיהו
חמרא דשתא, ואוליד תרין דרגין קטירין דא בדא. ואנון
דרגין דסתרון בסטר מסאבו חד אקרי מלכו"ם וחד אקרי
פעו"ר.

דא עיטא דאתפסא ודא עיטא דאתגליא. פעור דאתגליא
איהו וכל עובדוי באתגליא. מלכו"ם דאתפסא איהו
וכל עובדוי באתפסא. מאלין תרין אתפרשן זינין סגיאין
לזניניהו, וסתרון ימא רבא ולכל אלין סטרי מסאבו. וכל חד
וחד שף (ג"א גוף) לדוכתיה.

בגוונא דא איהו לתתא. לוט אתפרש מאברהם ושוי דיצריה
באנשי סדום, כד אתער דינא בהו אדכר לאברהם
ושלח ליה מתמן ואתפריש מניהו. יין אשקיאו ליה בנתיה
ואולידו בהו תרין אומין, חד אקרי עמון וחד אקרי מואב.
חד באתגליא וחד באתפסא. עמון דרגא דיליה מלכו"ם
עיטא דאתפסא. מואב דרגא דיליה פעו"ר פלא באתגליא.
בגוונא דא בנתיה, דא אמרת פן עמי ברא אית לי מעמי ולא
אמרת ממאן הוא, בגין כף איהו הוה באתפסא. דא
אמרת מואב מאב הוא דנא. מאבא אולידת ליה. דרגא
דיליה פעו"ר מלה באתגליא.

ובתרין אלין אחיד דוד מלכא, לבתר מן מואב אתת רות
ונפק מינה דוד מלכא. מן עמון (ד קי ע"ב) אתעטר

סתרי תורה

ויצל לוט מצוער וגו', מתוך
רצון המלך, נפרד מצד המין
התוף אחד של קשר שהתקיקה
דבוקה בתוף התוף הזהב מצד
השמאל בתוף טמאה [של יצרו] (ג"א
מקומו) ונעשה של קשר אחד של
האילן.

בשרצה יצחק להתעורר בעולם,
בחזק של הדין הקשה התחזק
והפריד דרגות מקיומם, והתחזק
אברהם והפריד אותו קשר אחד
של האילן מתוף אותה טמאה.
אותו נחש הקדמוני נכנס
בשרשו של אותו העץ, והוא
היין ששתה והוליד שתי דרגות
קשורות זו בזו. והן הדרגות
שסוכבות בצד הטמאה, אחד
נקרא מלכו"ם ואחד נקרא
פעו"ר.

זו עצה בנכסה, וזו עצה בגלוי.
פעו"ר, שהתגלה הוא וכל
מעשיו בגלוי. מלכו"ם, שהוא
בכסוי. הוא וכל מעשיו מכוסים.
משני אלה נפרדים מינים רבים
למיניהם וסוככים את היים
הגדול ואת כל הצדדים הטמאים
הללו, וכל אחד ואחד קופץ (ג"א
מקומו).

כמו כן הוא למטה. לוט נפרד
מאברהם ושם דיורו עם אנשי
סדום, כשהתעורר עליהם הדין
נזכר באברהם, ושלח לו משם
ונפרד מהם. בנותיו השקוהו יין
והולידו ממנו שתי אמות. אחת
נקראת מואב ואחת נקראת
עמון. אחת בגלוי ואחת בכסוי.
עמון דרגתו מלכו"ם, עצה
בכסוי. מואב דרגתו פעו"ר, הכל
בגלוי.

כמו זה בנותיו. אחת אמרה בן
עמי, בן יש לי מעמי ולא אמרה ממי הוא, משום כף הוא היה בכסוי. זו אמרה מואב, מאב הוא
זה, מאבא הולדתיהו, דרגתו פעו"ר, הדבר בגלוי.

ובשני אלה אחז דוד המלך. לאחר מכן ממואב באה רות ויצא ממנה דוד המלך, ומעמון התעטר